

Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
6.Bf.300/2018/12.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2019. május 29. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt **I.r.** vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2017. december 07. napján kihirdetett 13.B.18/2016/67. számú ítéletét megváltoztatja.

I.r. és **II.r.** vádlottak cselekményeit a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének, a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklás büntettének és a Btk. 184. § (1) bekezdésébe ütköző társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének minősíti.

I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 5 (öt) év börtönbüntetésre, **II.r.** vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 3 (három) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **I.r.** és **II.r.** vádlottak tekintetében helybenhagyja.

I n d o k o l á s:

A Budapest Környéki Törvényszék a 2017. december 7. napján kihirdetett 13.B.18/2016/67. számú ítéletével **I.r.** és **II.r.** vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettében, valamint a Btk. 184. § (1) bekezdés b.) pontjába ütköző társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettében. Ezért **I.r.** vádlottat - halmazati büntetésül - 5 év 6 hónap fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte az **I.r.** vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Az **I.r.** vádlottal szemben elrendelte a Váci Városi Bíróság 5.B.431/2006/95. számú ítéletével kiszabott 2 év börtönbüntetés végrehajtását.

II.r. vádlottat - halmazati büntetésül - 5 év 2 hónap fegyházbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte. A kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendelte a **II.r.** vádlott által előzetes fogvatartásban, továbbá a házi őrizetben töltött időt. Rendelkezése szerint egy napi előzetes fogvatartás, valamint 5 nap házi őrizet egy napi szabadságvesztésnek felel meg. A feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a büntetés 2/3-ad részének kitöltését követő napban határozta meg. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, továbbá kötelezte a vádlottakat a vonatkozásukban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyészség **I.r.** és **II.r.** vádlott terhére büntetésük súlyosítás, velük szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés és közügyektől eltiltás alkalmazása érdekében fellebbezett.

Az **I.r.** vádlott enyhítésért, az **I.r.** vádlott védője a téves tényállás és minősítés miatt részben

felmentésért, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítésért, a II. r. vádlott védője elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

Az első fokon eljáró ügyész a fellebbezése írásbeli indokolásában kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során az enyhítő körülményeknek eltúlzottan nagy, míg a súlyosító körülményeknek indokolatlanul csekély jelentőséget tulajdonított. Kifogásolta, hogy az ítélet a tényállásban tévesen bontja külön a vádlottak által a kereskedés, továbbá saját fogyasztás céljából tartott kábítószer mennyiségét, hiszen az állandó és következetes joggyakorlat szerint abban az esetben, ha az elkövető a kereskedelem mellett maga is fogyaszt kábítószer, úgy a cselekményét egységesen kábítószer-kereskedelem büntettként kell értékelni és a nála lévő kábítószer teljes mennyiségét ezen cselekmény keretein belül kell értékelni. További súlyosító körülményként kérte értékelni, hogy a vádlottak a kábítószer-kereskedelmen kívül a kábítószer fogyasztásával egy másik bűncselekmény - jelen esetben a kábítószer birtoklása - törvényi keretei közé illeszkedő tényállást is megvalósítottak. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet oly módon változtassa meg, hogy a vádlottakkal szemben a középértéket megközelítő tartamú szabadságvesztést és hosszabb tartamú közügyektől eltiltást szabjon ki.

Az I.r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában a fellebbezését a tényállás és így a minősítés téves megállapítása miatt- részben felmentésért-, másodlagosan enyhítésért fenntartotta. Kérte a fellebbezése indokolásának részeként figyelembe venni az eljárás során korábban tett észrevételeit, az általa csatolt iratok tartalmát, illetve az elsőfokú eljárás alkalmával előadott perbeszédét. Határozott álláspontja szerint a törvényesen beszerzett bizonyítékok helyes, logikus, hibamentes értékelésével megállapított tényállás alapján az I.r. vádlott terhére az I. fokú bíróság ítéletében foglaltaktól eltérően a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklás büntette állapítható meg. Hangsúlyozta, hogy a Dunakeszi Járási Ügyészség által benyújtott vádirat szolgálhat iránymutatásként a tényállás megállapításához, az ugyanis nem tartalmaz „mérgezett fa gyümölcsként” beszerzett bizonyítékokra épülő tényállást, mint amilyennek a kábítószer - kereskedelemmel kapcsolatban beszerzett bizonyítékok tekintendők. Utalt arra, hogy a 2017. január 25-i tárgyaláson a 3. számú tanú vallomásaiban foglaltakat aggálymentesen elfogadhatónak tartja az „álvásárlás” körülményeivel kapcsolatosan. Kifejtette, hogy a vallomásnak a gépkocsi vásárlással és az arra épülő cselekménysorral kapcsolatos tényelőadását ki kell rekeszteni a bizonyítékok köréből, mivel azok bűncselekmény útján lettek beszerezve. E körben az elsőfokú bíróság azon megállapítását, mely szerint a 3. számú tanú már egy elfogadott üzleti konstrukcióval kereste meg a rendőroket, teljes mértékben iratellenesnek tekintette. Amellett, hogy a 3. számú tanú nyomozati vallomásait aggálymentesnek tartotta, rámutatott, hogy a 30. számú jegyzőkönyv alapján a 3. számú tanú csak a rendőrök ráhatására fogadta el a felajánlott üzletet, hiszen a vallomása szerint először visszautasította a vádlotti ajánlatot, majd csak a rendőrséggel való együttműködés kezdete után, azok felhívására változtatott az elképzelésén. Mivel pedig a felbújtó felbújtója is bűncselekményt valósít meg, ezért a vádlottak igazoltatásáig keletkezett és beszerzett, „álvásárlással” kapcsolatos bizonyítékokat ki kell rekeszteni a bizonyítékok köréből, a vádlotti nyilatkozatok alapján kábítószer kereskedelmet nem lehet megállapítani. Hivatkozott arra is, hogy nem az I.r. vádlott alkudott a gépkocsira, a próbakörön sem ő vett részt, a 3. számú tanú is egy vevőről beszélt, így az I.r.vádlott ekkor nem követhette el a kábítószer-kereskedelem kínálással megvalósuló elkövetési magatartását. Iratellenesnek tartotta az elsőfokú bíróság azon megállapítását is, mely szerint a 3. sz. tanú a rendőrök tudta nélkül, titokban jelent meg a Tesco parkolóban. Utalt arra is, hogy nem indokolt a tényállást az eseti botanikai szakértőnek azon megállapítására alapítani, miszerint magas hozam volt várható az ültetvényen, mivel az I.r. vádlott beszámolt korábbi sikertelen termesztéséről, a szakértő által vizionált hozam eléréséhez nem kevés szerencse is kellett volna egy nem szakképzett embernek, továbbá a villanyszámlák összegei is egy újkeletű dologról tanúskodnak, nem pedig egy

hosszabb idő óta folytatott tevékenységről. Az egyébként kábítószer függő **I.r. vádlott** is saját céljára szolgáló termesztésről tett említést. Az új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette vonatkozásában utalt arra, hogy az elkövetéskor hatályos Btk. törvényi tényállása nem tartalmaz „megszerez, tart” elkövetési magatartást, emiatt a vádlottak felmentése indokolt ezen bűncselekmény vonatkozásában. Összességében tehát álláspontja szerint nem áll rendelkezésre olyan bizonyíték, ami alapján arra lehetne következtetni, hogy a vádlottak kereskedelmi céllal termesztettek „füvet”, így az ezzel kapcsolatos ténymegállapítások mellőzését tartotta szükségesnek. Álláspontja szerint az I.r. vádlott cselekménye kábítószer tartása büntetnének megállapítására alkalmas, az I.r. vádlott által birtokolt kábítószer összes mennyisége a Btk. 178. § (1) bekezdése szerinti - alapeseti - minősítést teszik lehetővé. Hivatkozott arra is, hogy nem lehet kétséget kizáró módon megállapítani, hogy az I.r. vádlott tudta, hogy a speed a táskában volt, ebben az esetben pedig át kell számolni a mennyiségekre vonatkozó szakértői megállapításokat. Eszerint pedig az I.r. vádlott által birtokolt (nem pedig a lefoglalt) kábítószeresek összes hatóanyagtartalma a jelentős mennyiség alsó határának 80,8 %-a. A cannabis indica növények tekintetében előadta, hogy a reprezentatív minták alapján a THC mennyiség a csekély mennyiség felső határának 1,17 %-a, így amennyiben az összes kábítószeres hatóanyagtartamával számolunk, az jóval a jelentős mennyiség alsó határa alatt marad. Másodlagos, enyhítésre irányuló indítványában előadta, hogy enyhítő körülményként kell értékelni azt, hogy az I.r. vádlott 28 hónapig volt előzetes fogvatartásban, a BV intézetben drogprevenciós részlegen került elhelyezésre, képezte magát, a bibliaversenyen helyezést ért el, majd a kényszerintézkedésből szabadulását követően sem ért véget a pozitív jellemfejlődése, újabb tanfolyamokat végzett el. Álláspontja szerint mindezen körülmények a kiszabott büntetés enyhítését indokolják.

A II.r. vádlott védője a fellebbezése írásbeli indokolásában a fellebbezését változatlan tartalommal, enyhébb minősítés megállapítása, a büntetés enyhítése érdekében tartotta fenn. Érvelése szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást széles körben folytatta le, azonban ítéletének indokolása körében a bizonyítékokat egyoldalúan, néhol az iratok tartalmával ellentétesen, illetve tényekből további tényekre helytelenül következtetve értékelte. Álláspontja szerint ezért az ítélet részben megalapozatlan, érdemi felülbírálatra ebben a formájában nem alkalmas. Utalt arra, hogy a 3. számú tanú és **tanú1** vallomása törvénytelen módon felhasznált bizonyíték, ezek kirekesztésével, illetve az iratok tartalma és helyes ténybeli következtetések alapján a tényállás helyesbíthető, mindezek alapján pedig a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölhető. Hivatkozott arra, hogy a II.r. vádlott a tőle lefoglalt kábítószer vonatkozásában az eljárás során mindvégig beismerő vallomást tett. Nem vitatta, hogy mind a gépkocsijában, mind pedig a családi házában tárolt ilyen anyagokat, azokat önként átadta és elismerte, hogy mindezeket ő maga rendszeresen fogyasztotta. Ennek nyomán vele szemben kábítószer birtoklása miatt indult az eljárás és a Dunakeszi Járásbíróság is kábítószer birtoklása miatt emelt vádban folytatta eljárását. Álláspontja szerint semmilyen olyan új adat vagy bizonyíték nem merült fel, ami a vádtól eltérő minősítés lehetőségét felvetette. Érvelése szerint a rendelkezésre álló és törvényes bizonyítékok alapján nem lehet ítéleti tényállást alapítani a kábítószer kereskedelem vonatkozásában. A 3. számú tanú vallomásával kapcsolatban csatlakozott védőtársaéhoz, mely szerint az jogszabályt sértő módon került beszerzésre, ezért az bizonyítékként nem használható fel. Álláspontja szerint kizárólag a nyomozó hatóság rábírására vett részt a cselekményben. E körben hangsúlyozta, hogy a nyomozó hatóság munkájának törvényes korlátja, hogy más személyt bűncselekmény elkövetésére nem bírhat rá. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem adott helyt a helyszínen lefoglalt kábítószeresek feketepiaci értékének megállapítása céljából szakértő kirendelésre, illetőleg a 3. számú tanú és az ügyben eljáró nyomozók szembesítésére irányuló bizonyítási indítványának. Nem vitatta, hogy a kábítószer felkínálása önmagában, értékarányosságtól függetlenül megvalósíthatná a vádlott terhére rótt bűncselekményt, de önmagában az a tény, hogy annak értéke jelentősen elmarad a gépkocsi értékétől és a

vádlottaknál elfogásukkor csupán jelentéktelen összegű készpénz volt, kétségesse teszi azt a következtetést, hogy a vádlottak a gépkocsi megvásárlása miatt találkoztak. Sokkal inkább azt valószínűsítik, hogy a találkozó célja a gépkocsi műszaki állapotának további műszeres ellenőrzése volt. Utalt továbbá arra, hogy a II.r. vádlott mindvégig következetesen tagadta, hogy a gépjárművet ő akarta volna megvásárolni. Sőt, az elfogás napján még csak megtekinteni sem kívánta a járművet. Álláspontja szerint nem vitás, hogy az I.r. vádlott által hordozott táskában kábítószer és új pszichoaktív anyag is volt, valamint az sem kétséges, hogy a parkolóban tartózkodott II.r. vádlott is, azonban az új pszichoaktív anyagok vonatkozásában csupán a terjesztői jellegű magatartásokat rendeli büntetni a Btk. 184. §-ban szabályozott tényállás. Így ezen részcsелеkmény vonatkozásában a vádlottak felmentésének van helye. Kifejtette, hogy ugyan a II.r. vádlott szervezetében és a tőle lefoglalt mérlegen amfetamint mutattak ki a szakértők, de értékelhető mennyiség ebből a típusú kábítószerből nem került lefoglalásra tőle. Álláspontja szerint ezért még nem lehet alappal következtetni arra, hogy az I.r. vádlott által hordozott táskában lévő 82 gramm súlyú amfetamin csomag az ő tulajdona lett volna. Aggályosnak tartotta, hogy **tanú1**, a II.r. vádlott akkori élettársa a tanúkenti meghallgatása elején úgy nyilatkozott, hogy élni kíván a mentességi jogával, ennek ellenére az elsőfokú bíróság fogatosította a tanúkenti kihallgatását figyelmen kívül hagyva azt, hogy a vádlottak védekezése szervesen átszővi egymást. A bíróság ezt követően **tanú1** vallomását felhasználta a II.r. vádlott szavahihetőségének körében tett vizsgálata során annak ellenére, hogy a vallomását a 3. számú tanú vallomásához hasonlóan ki kellett volna rekesztenie a fentiek okán a bizonyítékok köréből. Mindezekre tekintettel azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Be. 606. § (2) bekezdése alapján változtassa meg, állapítsa meg, hogy a II.r. vádlott által elkövetett bűncselekmény törvényes minősítése a Btk. 178. § szerinti kábítószer birtoklásának büntette, továbbá a II.r. vádlottat -bizonyítottság hiányában- mentse fel az ellene új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette miatt emelt vád alól. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság enyhítő körülményként értékelje a cselekmény óta bekövetkezett jelentős időmúlást, azt, hogy a II.r. vádlott ezalatt vállalkozásba kezdett, újabb eljárás nem indult vele szemben, kábítószer függőséget megelőző kezelésben részesült, a kábítószerek fogyasztásától önként megszabadult. Nem vitatta, hogy védeence korábban volt büntetve kisebb súlyú vagyoni elleni bűncselekményt miatt, azonban kábítószerral kapcsolatos bűncselekményt korábban sosem követett el. További enyhítő körülményként kérte figyelembe venni, hogy a II.r. vádlott két kiskorú gyermek illetőleg a részmunkaidőben, betanított munkakörben dolgozó, minimális jövedelemmel rendelkező élettársának az eltartásáról gondoskodik. Összeségében azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a kiszabott büntetés mértékét jelentősen enyhítse, illetőleg a szabadságvesztés büntetés végrehajtását a II.r. vádlott vonatkozásában próbaidőre függessze fel.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.957/2016/7. számú átiratában az ügyészi fellebbezést kiegészítéssel tartotta fenn. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns bizonyítékokat egyenként és összességükben is értékelte. Az általa mérlegelési jogkörben megállapított tényállás azonban álláspontja szerint a Be. 592. § (2) bekezdés a.) és c.) pontja alapján hiányos, illetve iratellenes. Utalt arra, hogy az ítélet indokolása szerint a II.r. vádlott tudott az I.r.vádlott kábítószer termesztéséről, valamint tanácsot adott neki a kannabisz magok beszerzésével kapcsolatban. Az irányadó tényállás tartalmazza továbbá, hogy a vádlottak „... a náluk lévő hátizsákba közösen rakott kábítószereket és új pszichoaktív anyagot a BMW típusú személygépkocsi vételáraként” ...kivánták átadni a 3. sz. tanúnak. Ennek megfelelően érvelése szerint a Be. 593. § (1) bekezdés a.) pontja alapján a tényállást akként kell kiegészíteni, illetve helyesbíteni, hogy „**I.r.vádlott** ... a növényeket abból a célból termesztette, **II.r. vádlott** tudtával és segítségével, hogy az azokról leszűrhető kábítószert elfogyassza, illetve részben értékesítse”. (ítélet 5. oldal 4. bekezdés). Továbbá: „A **I.r.** és **II.r.** vádlott által a 3. sz. tanúnak történő átadás érdekében birtokolt, valamint a későbbi kereskedés céljából termesztett kábítószerek együttes

mennyisége meghaladja a jelentős mennyiség alsó határát, annak 197,66 %-a. (ítélet 6. oldal 3. bekezdés). Az így kiegészített tényállást már megalapozottnak, felülbírálatra alkalmasnak találta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének is eleget tett, okszerűen következtetett az I.r. és II.r. vádlottak bűnösségére és helyesen minősítette a cselekményüket. Hivatkozott a következőkes bírósági gyakorlatra, mely szerint a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószer készletezés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely befejezett, önálló tettesi cselekmény. Hivatkozott a BH 2017.144. számú eseti döntésre is, mely rögzíti, hogy ha a nem kábítószerfüggő terhelttől lefoglalt nagy mennyiségű kábítószer együttes mennyisége a saját fogyasztáshoz képest is eltúlzottan nagy, és nála kábítószer-adagoló készüléket is találtak, tehát törvényes a kábítószer-kereskedelem megállapítása. Rámutatott, hogy a jelentős mennyiségű kábítószerek és az új pszichoaktív anyagok, illetőleg az I.r.vádlott pincéjében termesztett növényi egyedek mennyisége alapján helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság akként, hogy a termesztés a saját fogyasztáson túl más személyeknek történő kábítószer eladás célját is szolgálta. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a tényállást a Be. 593. § (1) bekezdés a.) pontja alapján a leírtaknak megfelelően egészítse ki, illetve helyesbítse. Ennek folytán Budapest Környéki Törvényszék 13.B.18/2016/67. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, **I.r.** és **II.r.** vádlott vonatkozásában az ítélet rendelkező részében a bűncselekmény törvényhelyét a Btk. 176. § (1) bekezdését érintően a 4. fordulattal egészítse ki, az I.r. és a II.r. vádlottal szemben a Btk. 37. § (3) bekezdés a.) pont ad) alpont alapján kiszabott fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetést súlyosítsa, a vádlottakkal szemben kiszabott közügyektől eltiltás tartamát a főbüntetéssel arányosan emelje fel, egyebekben az ítéletet a Be. 605. § (1) bekezdés alapján hagyja helyben.

Az ügyész a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a Fellebbviteli Főügyészség átiratában foglaltakat fenntartotta. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelés útján állapította meg a történeti tényállást, amely az átiratban írt kiegészítésekkel és helyesbítésekkel megalapozott, a megalapozott tényállás alapján pedig helyesen minősítette mindkét vádlott cselekményét. Utalt arra is, hogy az elsőfokú bíróság az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően foglalt állást akként, hogy a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladókhoz, vagy a fogyasztókhoz. Ebbe a tevékenységi körbe tartozik a készletezés, tárolás, birtoklás is. Amennyiben ezek bármelyikének elkövetése megállapítható, akkor konkrét értékesítés hiányában is befejezett a kereskedelmi típusú cselekmény. Ezen felül megjegyezte, hogy az átiratban írt kiegészítésekkel a történeti tényállás alapján az értékesítés szándéka is megállapítható, a rendőri intézkedés idején a kábítószer, illetőleg az új pszichoaktív anyag értékesítése folyamatban volt. A büntetés kiszabásával kapcsolatosan kitért arra, hogy a vádlottak terhére rótt cselekmény társadalomra veszélyessége mellett a velük szemben kiszabott szabadságvesztés tartama - figyelemmel a 15 év tartamú középértékre is - eltúlzottan enyhe. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg, a Be. 593. § (1) bekezdés a.) pontja alapján a tényállást az átiratban írtaknak megfelelően egészítse ki, illetve helyesbítse. A kábítószer kereskedelem büntette törvényhelyében a 4. fordulattal is tüntesse fel mindkét vádlott vonatkozásában, a vádlottakkal szemben kiszabott végrehajtandó szabadságvesztés büntetés tartamát súlyosítsa, ezzel arányosan a közügyektől eltiltás tartamát is emelje fel.

Az I.r. vádlott védője a perbeszédében az elsődlegesen részben felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében bejelentett fellebbezését és a fellebbezés írásbeli indokolásában írtakat kiegészítéssel tartotta fenn. Kiemelte, hogy különös nyomatékkel kell vizsgálni a 3.sz. tanú vallomásának

hitelességét, továbbá, hogy az I.r. vádlott az otthonában tartott kábítószer saját fogyasztásra használta. A lefoglalt tövek mennyisége hivatkozása szerint az alapeseti minősítést alapozza meg. Az új pszichoaktív szerrel visszaélés körében azzal érvelt, hogy mivel az ítéleti tényállás nem rögzít kereskedésre vonatkozó tényeket, ezért ebben a körben a vádlott felmentésének van helye. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő nyomatékkal enyhítő körülményként az I.r. vádlott kábítószer függőségét, ezzel szemben további nyomatékos enyhítő körülményként kell értékelni az időmúlást, valamint azt, hogy **I.r. vádlott** az előzetes letartóztatásban töltött 28 hónap alatt gyökeres életmódváltáson ment keresztül saját elhatározásából, életszemélete, életfelfogása alapvető fordulatot vett, felhagyott a kábítószer fogyasztással, visszailleszkedett a társadalomba, időközben megnősült, gyermeke született. Mindezek alapján a büntetés enyhítését indítványozta.

A II.r. vádlott védője a perbeszédében a fellebbezése írásbeli indokolásában foglaltakat fenntartotta. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú ítélet indokolása helyenként a logika szabályaival összeegyeztethetetlen. Abból a körülményből ugyanis, hogy a vádlottak fogyasztottak együtt kábítószer, továbbá hogy a II.r. vádlott tanácsokat adott az I.r.vádlottnak a kannabisz magok beszerzésével kapcsolatban, illetve hogy a II.r. vádlott lakásában két db kannabisz növényt találtak és foglaltak le, valamint hogy a **I.r. vádlott** ültetvényén megtalált felirat mindenképpen szólt valakinek, nem következik kétséget kizáró módon, hogy **II.r. vádlottnak** tudomása lett volna arról, hogy **I.r. vádlott** kábítószer termeszett, illetve hogy egy 77 főből álló ültetvényt alakított ki. Mindezekre figyelemmel azt indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a II.r. vádlott büntetőjogi felelősségét ne állapítsa meg **I.r. vádlott** ültetvényével kapcsolatban. További érvelése szerint a II.r. vádlottnak nem lehetett tudomása a **I.r. vádlotttól** lefoglalt táska tartalmáról. Kiemelte, hogy **I.r. vádlott** volt az, aki a találkozót megbeszélte a 3. számú tanúval, ő volt az, aki órákat várt a találkozóra, továbbá az a bizonyos táska mindvégig az ő testi őrizetében volt, kivéve akkor, amikor együttesen a quaddal közlekedtek. Mindez pedig álláspontja szerint nyilvánvalóan arra enged következtetni, hogy az I.r. vádlott akarta megvásárolni a 3. sz. tanútól a BMW-t. Aggályosnak tartotta továbbá **tanú1** vallomását is, tekintettel arra, hogy ő élni kívánt mentességi jogával, azonban a vádlottak védekezése olyan szervesen átszővi egymást, hogy a tanú nem tudott olyan vallomást tenni, amely ne érintette volna az élettársát, **II.r. vádlottat**. Megismételte a fellebbezése írásbeli indokolásában írt, a törvénysértő rendőrségi akció révén jogellenesen beszerzett bizonyítékok felhasználhatatlanságával kapcsolatos álláspontját. Másodlagos, a büntetés enyhítésére irányuló indítványa körében rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet 6. oldal első bekezdésében rögzítette, hogy a kábítószeres együttes mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát meghaladja, annak 120,66 %-a. Ez pedig az ügyészség álláspontjával szemben nem a jelentős mennyiség alsó határának kétszerese. Ezért ez súlyosító körülményként nem értékelhető. Hivatkozott a következő bírósági gyakorlatot is követő Fővárosi Ítélet tábla 3.Bf.131/2008/14. és 1.Bf.262/2018. számú, Fővárosi Törvényszék 6.B.579/2007., a Kaposvári Törvényszék 20.B.288/2017. számú ítéletében írtakra is. Enyhítő körülményként kérte értékelni továbbá a II.r. vádlott büntetlen előéletét, a kényszerintézkedéssel is érintett időmúlást, azt, hogy függőséget megelőző kezeléson vett részt saját elhatározásából, valamint azt is, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés eltúlzott, így másodlagosan annak enyhítését indítványozta.

Az I.r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez és fenntartotta korábbi nyilatkozatait, miszerint ő csak elkísérte a II.r. vádlottat az autó vásárlásakor, a vásárlással kapcsolatban nem ő egyeztetett a 3. sz. tanúval, és nem is ő kínált a járműért kábítószer. Álláspontja szerint ezt a 3.sz. tanú vallomása teljes mértékben alátámasztja. Utalt továbbá az életében bekövetkezett jelentős változásra is.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védőjéhez, valamint hivatkozott arra, hogy vállalkozása teljesítménymérők gyártásával foglalkozik és jelenleg komoly tárgyalásokat folytatnak a világ egyik legnagyobb - ezen a területen működő - cégével.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezésekre tekintettel az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalás során az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta. A büntetőeljárás a Dunakeszi Járási Ügyészség B.2205/2013/49-I. számú vádirata alapján a Dunakeszi Járásbíróságon indult, majd a bíróság a 2016. február 18. napján tartott tárgyaláson meghozott 8.B.77/2015/42. számú jogerős végzésével a büntetőügyet áttenni rendelte az ügy elbírálására hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Budapest Környéki Törvényszékre azzal az indokkal, hogy az addig lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján a vádiratban írt cselekmény - a vádirati minősítéstől eltérően - a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének megállapítására lehet alkalmas. Ezt követően a Budapest Környéki Törvényszék felhívására a Pest Megyei Főügyészség Nf.1853/2014. számú átiratában a vádirati tényállást módosította, ezzel együtt a vádiratban írt jogi minősítést akként változtatta meg, hogy I.r. és II.r. vádlottakat a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő jelentős mennyiségű kábítószerre elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettével vádolta. Ennek eredményeképpen a Budapest Környéki Törvényszék a 2016. június 7-i tárgyaláson az 1998. évi IX. törvény - továbbiakban a régi Be. - 287. § (4) bekezdésében írtak betartásával ismételte meg az eljárást a tárgyalás anyagának ismertetésével. A régi Be. 252. § (2) bekezdésében írtak alapján rendelte el a tárgyaláson történtek hangfelvétellel való rögzítését. Tekintettel arra, hogy a megismételt eljárás során tartott tárgyaláson a vádlottak már részletes vallomást tenni nem kívántak, a régi Be. 291. § (1) bekezdésében írtaknak megfelelően olvasta fel a korábban a nyomozás során, illetve a Dunakeszi Járásbíróság előtt tett vallomásaikat. A 3. számú tanú kihallgatását a régi Be. 292. § (2) bekezdése alapján a vádlottak távollétében foganatosította. Az időközben bekövetkezett tanácsváltozásra tekintettel a régi Be. 287. § (4) bekezdésében írtaknak megfelelően ismételte meg újból a tárgyalást a 2017. május 31. napján tartott tárgyaláson. A tárgyalás anyagának ismertetése után a jogosultak észrevételezési az ismertetés kiegészítésére irányuló indítványtételi jogát biztosította. Az elsőfokú bíróság egyebekben az eljárása során a régi Be. 554/B. § g) pontjában írt, a kiemelt jelentőségű ügyekre vonatkozó eljárási szabályok maradéktalan betartásával járt el, az ügy érdemi elbírálását befolyásoló eljárási szabálysértésre a jogosultak sem hivatkoztak.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendszerű eljárásában a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a releváns bizonyítékokat feltárta, azokat önmagukban és egymással összevetve is vizsgálta.

I.r.vádlott a vád tárgyát képező bűncselekmények elkövetését mind a nyomozás során, mind a bírósági tárgyaláson részben elismerte. Érdemi védekezése szerint az otthonában kábítószertermesztett és tartott, de kizárólag saját fogyasztása céljából, továbbá **II.r.** vádlott által kínált és átadni megkísérelt kábítószerrel mellé új pszichoaktív anyagot adott. Állította, hogy a kábítószertermesztésére a II.r. vádlott vette át a magokat, a II.r. vádlott tudott arról, hogy ő kábítószertermeszt. Vallomása szerint a II.r. vádlott volt az, aki meg akarta vásárolni a BMW-t és ő volt az is, aki megegyezett abban, hogy a megvásárolni kívánt gépjármű ellenértékét mivel fizeti ki.

II.r. vádlott a vád tárgyát képező bűncselekmények elkövetését mind a nyomozás során, mind a bírósági tárgyaláson kisebb részben ismerte el. Védekezése szerint ugyanis kábítószertermesztett és

tartott az otthonában annak fogyasztása céljából, azonban azt nem kínálta és nem is kísérelte meg átadni senkinek. Tagadta, hogy tudomással bírt volna arról, hogy **I.r. vádlott** a házában kábítószerrel, és értelemszerűen vitatta azt is, hogy abban ő segítséget nyújtott volna neki. Utóbbi vallomásaiban már úgy nyilatkozott, hogy adott **I.r. vádlottnak** információt arról, hogy honnan lehet magokat rendelni, azonban az I.r. vádlott már önállóan rendelte meg. Összességében tehát a vádlottak saját ingatlanjaikon megtalált és lefoglalt kábítószerrel vonatkozásában elismerték a bűnösségüket a kábítószer birtoklása tekintetében. Azonban a rendőri akció során az I.r. vádlottnál lévő táskában feltalált kábítószer tekintetében II.r. vádlott kategorikusan tagadta, hogy bármilyen tudomása lett volna arról, míg I.r.vádlott azt tagadta, hogy a táskában lévő amfetamin az övé lett volna, illetve hogy arról tudott volna.

Az elsőfokú bíróság a vádlotti védekezéseket az egyéb rendelkezésre álló bizonyítékok tükrében, azokkal egybevetve csak részben fogadta el, ítéletének tényállását nagyrészt a 3. számú tanú vallomására alapozta.

A másodfokú bíróság nem értett egyet azon védői érvelésekkel, miszerint a 3. sz. tanú vallomása nem használható fel ebben az eljárásban, mert e bizonyíték, az un. „tiltott fa gyümölcsének” számít, mivel a 3. sz. tanú csak a rendőrséggel való együttműködés kezdete után, a rendőrség felhívására bujtotta fel a II.r. vádlottat a gépkocsi kábítószerért történő megvásárlására.

Az álvásárlást a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban Rtv.) szabályozza. Az Rtv. 68/F. § b.) pontja szerint álvásárlás: a fedett nyomozó színlelt vételi szándékon alapuló, a bűncselekmény elkövetőjének elfogása, továbbá a bűncselekmény tárgyi bizonyítékának biztosítása érdekében e dolog vételére irányuló leplezett megállapodás, és annak teljesítése. Az kétségtelen tehát, hogy álvásárlást csak fedett nyomozó hajthat végre, együttműködő személy nem, vagyis speciális alanya és célja van ennek az intézménynek. Az Rtv. 64. § (1) bekezdése f) pontja szerint továbbá fedett nyomozó alkalmazása esetén is ügyészi engedélyhez van kötve az álvásárlás, mint nyomozati cselekmény alkalmazása. Jelen esetben azonban a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Tesco áruház parkolójában foganatosított rendőri intézkedésre nem álvásárlás keretében került sor, ugyanis ezt a 3. sz. tanú nyomozás során tett és a nyomozati iratok I. kötet 475. naplószáma alatt elfekvő tanúvallomása mindezt egyértelműen cáfolja.

A ... Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán 2013. július 22. napján - vagyis a vádlottak elfogásának napján, azt pár órával megelőzően - tett tanúvallomásában a 3. számú tanú nem fedte fel azt, hogy neki bármilyen aktív szerepe lenne a gépjármű adásvételének lebonyolításában akár eladói, akár vevői oldalon, mint ahogyan nem fedte fel azt sem, hogy a tulajdonát képező BMW eladása kapcsán jutott el hozzá a bejelentett és kábítószer átadására vonatkozó információ. Annyit adott elő, hogy tudomása szerint a kihallgatása napján „lesz egy nagyobb jellegű kábítószer vagy egyéb kábító hatású anyagok átadása ...on, melynek során elméletileg 1 kg mennyiségű biofü, 100 gramm mennyiségű kristály és 100 gramm mennyiségű speed por kerül átadásra. " Szem előtt tartva és értékelve azt a tényt, hogy az I.r.vádlott hátizsákjából a rendőri akció során ilyen típusú és megközelítőleg ilyen mennyiségű kábítószer és új pszichoaktív anyag került lefoglalásra, továbbá azt is, hogy a 3. sz. tanú mind az átadóról, mind pedig az általuk használt gépkocsiról pontos leírást adott, kizárólag arra lehet következtetni, hogy a 3. számú tanú már csak a hozzá korábban eljutott és a kábítószer kínálására vonatkozó információkat közölte a nyomozó hatósággal anélkül, hogy saját személyes érintettségét felfedte volna. Az eljárás tárgyát képező bűncselekmény pedig már akkor megvalósult, amikor akár telefonon, akár a személyes találkozó alkalmával a járművet megvenni szándékozó vádlottak részéről a kábítószer kínálása a jármű ellenértékeként megtörtént. Egyebekben tekintettel arra, hogy fentiek alapján a 3. számú tanú a személyes érintettségét a nyomozás során tett

vallomásában nem tárta fel, így őt értelemszerűen nem is tudták felbujtani az adásvétel lebonyolítására. A rendőri akció célja ebből következően nem volt és nem is lehetett a 3. számú tanú által megvalósított álvásárlás lebonyolítására való felhívás. Jelen esetben nem a nyomozó hatóság provokálta ki az eladó és a vevők közötti, a jármű ellenértékeként kábítószer átadására irányuló ügyletet, hanem csakis arra vonható le megalapozott következtetés, hogy miután egy bűncselekmény elkövetéséről tudomást szereztek, annak felderítése érdekében megszervezték egy akciót, azt lekövezték, majd a vádlottakat elfogták.

Az elsőfokú bíróság a tanúvallomásokon kívül bizonyítékként értékelte a vádlottak elfogásáról készült rendőri jelentéseket, a házkutatásról és a lefoglalásról készült jegyzőkönyveket, az igazságügyi vegyész- és toxikológiai, és elmeorvosi szakértői véleményeket, melyekkel kapcsolatosan aggályok nem merültek fel. Ezen túlmenően a II.r. vádlott ingatlanján elhelyezett kamera felvételek is megfelelően lettek a bizonyítási eljárás részévé téve.

Az elsőfokú bíróság az ítélet 6. oldal ötödik bekezdésétől a 31. oldal második bekezdéséig az indokolási kötelezettségének rendkívüli részletességgel, mindenre - így a bizonyítási indítványok elutasításának indokaira is kiterjedően - eleget tett. Kimerítően ismertette és értékelte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, majd ezeket mérlegelte. Ennek során meggyőző indokát adta annak, hogy mi alapján állapította meg kétséget kizáró módon az ítélet 4. oldalának negyedik bekezdésétől kezdődően a tényállás azon részét, amely a vádlottak tettenéréseivel kapcsolatos. Megalapozottan került rögzítésre, hogy **II.r.** vádlott volt az, aki 2013. július 22. napját megelőző napokban - pontosabban meg nem határozható időpontban - autóvásárlás céljából telefonon felvette a kapcsolatot a 3. sz. tanúval, aki egy 1998-as gyártmányú BMW típusú személygépkocsit hirdetett eladásra. Személyes találkozót beszélt meg vele ...ra, majd annak során a 3. sz. tanú által kért 600.000,- forint vételár vonatkozásában **I.r.** és **II.r.** vádlottak együttesen ajánlották fel, hogy azt nem készpénzben, hanem kábítószeres és új pszichoaktív anyag átadásával elégítenének ki. Okszerűen következtetett arra is, hogy mindkét vádlott kábítószerrel természetelt. Megalapozottan következtetett arra is, hogy **II.r.** vádlott a személygépkocsijában és az otthonában tartott kábítószereseket saját fogyasztás céljából szerezte meg, valamint a növényeket abból a célból természetelt, hogy az azokról leszüretelhető kábítószerrel elfogyassza. Ennek indoka, hogy a **II.r.** vádlottnál feltalált 2 fő növény nem veti fel annak lehetőségét, hogy az azokról várható kábítószer mennyiség saját fogyasztáson kívül egyéb célokat is szolgálja. Okszerűen következtetett arra is, hogy **I.r.** vádlott az otthonában tartott kábítószeres és új pszichoaktív anyagokat ismeretlen körülmények között saját fogyasztás céljából szerezte meg. Az e körben kifejtett logikai okfejtése hibátlan, a másodfokú bíróság a tényállás ezen részét a felülbírálat alapjául elfogadta.

Tévedett azonban az elsőfokú bíróság akkor, amikor az ítélet 5. oldal negyedik bekezdésében azt rögzítette a tényállásban, hogy **I.r.** vádlott az otthonában természetelt növényeket nem csupán azért természetelt, hogy az azokról leszüretelhető kábítószerrel elfogyassza, hanem azért is, hogy azt részben értékesítse, vagyis hogy azzal kereskedjen. Az ezzel kapcsolatosan az ítélet 30. oldal harmadik bekezdésétől kezdődően kifejtett érvelésével a másodfokú bíróság nem értett egyet, álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tényből további tényre helytelenül következtetett. Az elsőfokú bíróság ugyanis elsődlegesen az **I.r.** vádlott ingatlanjának pincéjében lefoglalt növények feltalálási helyéből, és a lefoglalt tövek mennyiségéből vont le következtetést arra, hogy azokat az **I.r.** vádlott a saját fogyasztáson kívül kereskedési célokkal is természetelt. Ezt a következtetést az elsőfokú bíróság abból vonta le, hogy komoly anyagi és időbeli ráfordítással **I.r.** vádlott olyan mennyiségű marihuánát természetelt, melyet lehetetlen akár két személynek is belátható időn belül elfogyasztania, továbbá abból, hogy **I.r.** vádlottól a korábbi elítélése tanúsága szerint nem állt távol korábban sem a kábítószer értékesítés. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ugyanis amellet,

hogy mindkét vádlott csupán a kábítószer fogyasztása vonatkozásában tett beismerő vallomást, de I.r. vádlott a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján minden kétséget kizáróan kábítószer függő volt a vádbeli időben. Évek óta rendszeresen fogyasztott kábítószer, azonban semmilyen olyan egyéb bizonyíték - tanúvallomás, az I.r. vádlott vonatkozásában felmerült vagyongyarapodás stb. - nem áll rendelkezésre, amelyből kétséget kizáró módon lehet következtetni arra, hogy a háza pincéjében feltalált kannabisz növényeket az azzal való kereskedés céljából is termesztette. Az ítélet ezért e körben a Be. 592. § (2) bekezdés d./ pontja alapján megalapozatlan.

Az 1/2007. BJE határozat rámutat arra, hogy a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések haszonszerzésre irányulnak, és magukban foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszont-eladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, készletezése is, amely magatartás befejezett, önálló tettesi cselekmény. A kábítószernek kereskedés céljára történő megszerzése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem tartozik hozzá.

Ugyanakkor a BH 2017. 144. számú eseti döntésben megfogalmazott és irányadó bírósági gyakorlat alapján is a kábítószerrel való kereskedésre több tényező együttes megléte esetén vonható le megalapozott következtetés. A jogeset alapjául szolgáló irányadó tényállás szerint az egyebekben a jelen ügy I.r.vádlottjától eltérően nem kábítószer függő terhelt birtokában lévő kábítószereszközök széles skálája, eltérő hatóanyag-tartalma, a tárolás idejére elvégzett csomagolása, a terheltnél talált kábítószer-adagoló készülék volt az, ami messze túlmutatott annak megállapításán, hogy a terhelt a kábítószereszközöket kizárólag saját használatára szerezte és tárolta volna.

E körben hivatkozik a másodfokú bíróság a BH 2015.324. számú eseti döntésre is, mely szerint amennyiben a terhelt nagy tételben vásárol továbbértékesítés céljára kábítószer, kábítószer csomagolására, higítására, adagolására szolgáló eszközökkel rendelkezik, cselekménye kereskedelemnek minősül.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint tehát önmagában az I.r.vádlott házában pincéjében lefoglalt kannabisz növények feltalálása helyéből, valamint a feltalált növényegységek számából - egyéb többletmagatartás hiányában, az I.r.vádlott kifejezett tagadása mellett - az értékesítés szándékára nem vonható le megalapozott következtetés.

Emiatt a megállapított tényállás a Be. 592. § (2) bekezdés d.) pontjában írt okból részben megalapozatlan, mert az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlanságát az elsőfokú bíróság által lefolytatott ügyiratok tartalma és helyes ténybeli következtetés útján akként helyesbítette, hogy az ítélet 5. oldal harmadik és negyedik bekezdésében rögzített tényállásból mellőzte azt a megállapítást, miszerint I.r.vádlott az otthona pincéjében feltalálásra került 77 fő -különböző fejlettségi szintű- kannabisz növényt abból a célból termesztette, hogy az azokról leszűrhető kábítószer részben értékesítse. Értelemszerűen mellőzte az ítélet 6. oldal második bekezdéséből a "részben kereskedés céljából történő termesztésre" utalást, továbbá a 6. oldal harmadik bekezdéséből a „későbbi kereskedés céljából termesztett...” kitételt.

A másodfokú bíróság az iratok tartalmára figyelemmel a Be. 593. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a tényállás személyi részéből mellőzi a büntetlen előéletre való utalást II.r. vádlott vonatkozásában, és

a tényállás személyi részét az alábbiakkal egészíti ki:

-II.r. vádlott büntetett előéletű. Őt a Szolnoki Városi Bíróság a 2004. március 22. napján jogerőre emelkedett 12.B.2076/2001/24. számú ítéletével 2 rendbeli, az 1978. évi IV. törvény 273. § (1) bekezdésébe ütköző társtettesként, folytatólagosan elkövetett önbíráskodás büntette, valamint az 1978. évi IV. törvény 175. §-ba ütköző személyi szabadság megsértésének büntette miatt -halmazati büntetésül- 1 év 10 hó börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette;

-II.r. vádlottat a Balassagyarmati Városi Bíróság a 2012. április 24. napján kelt és 2012. április 27. napján jogerőre emelkedett 2. Fk. 193/2012/1. számú határozatával az 1978. évi IV. törvény 326. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés szerint minősülő orgazdaság büntette miatt 300.000,- forint pénzbüntetésre ítélte.

Az elsőfokú bíróság által rögzített és a másodfokú bíróság által helyesbített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a felülbírálat alapjául elfogadta.

A másodfokú bíróság a fentiek alapján - mivel annak ténybeli alapja hiányzik, azt megalapozó bizonyíték a nyomozás során, de később sem került beszerzésre - nem értett egyet a Fellebbviteli Főügyészség által a Be. 593. § (1) bekezdés a.) pontjára alapított, a tényállásnak az átiratban írtak szerinti kiegészítésére, illetőleg helyesbítésére irányuló indítványával.

Az elsőfokú bíróság a fentiek alapján okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, azonban vádlottak terhére rótt cselekmények jogi minősítése a fentiek szerint helyesbített és irányadónak tekintendő tényállás alapul vételével már részben korrigálásra szorul.

Az elsőfokú bíróság az ítélet 4. oldal ötödik bekezdésében helyesen rögzítette a történeti tényállás részeként, hogy a 3. számú tanú által eladásra hirdetett BMW típusú személygépkocsi megvásárlása érdekében megbeszélt személyes találkozó alkalmával a 3. számú tanú által kért 600.000,- forint vételár vonatkozásában **I.r.** és **II.r.** vádlottak együttesen ajánlották fel, hogy azt nem készpénzben, hanem kábítószeres és új pszichoaktív anyag átadásával elégítenék ki.

A Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer-kereskedelem büntettét valósítja meg a kábítószer kínálása, átadása, forgalomba hozatala, az azzal való kereskedés (az úgynevezett terjesztői típusú elkövetési magatartások).

Helyesen rögzítette ez alapján az elsőfokú bíróság az ítélet 33. oldalának harmadik bekezdésében a jogi minősítés körében, hogy **I.r.** és **II.r.** vádlottak azzal a magatartásukkal, hogy jelentős mennyiségű kábítószerrel kínáltak és kíséreltek meg átadni a 3. számú tanúnak, megvalósították a Btk. 176. § (1) bekezdés I. fordulatóba ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntettét, továbbá azon magatartásukkal, hogy új pszichoaktív anyagot kínáltak és kíséreltek meg átadni, megvalósították a Btk. 184. § (1) bekezdés b) pontjának II. fordulatóba ütköző és aszerint minősülő új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettét, a Btk. 13. § (3) bekezdésére figyelemmel mindkét cselekményt társtettesként követték el. A másodfokú bíróság által helyesbített és irányadó tényállás alapján azonban a kábítószer kereskedelem büntettének forgalomba hozatallal, illetőleg kereskedéssel való elkövetési alakzata nem állapítható meg.

Az 57. BK. vélemény 5.a.) pontja szerint kábítószer forgalomba hoz az, aki azt - akár ellenérték

fejében, akár ingyenesen - több személy részére juttatja, míg az 5.b.) pontja szerint kábítószerrel kereskedik, aki haszonszerzésre törekedve közreműködik kábítószer forgalmazásában.

A forgalomba hozatal úgy is történhet, hogy az elkövető csak egy személlyel áll közvetlen kapcsolatban (neki adja át a kábítószer), de nem kizárólag azzal a szándékkal, hogy azt a megszerző maga fogyassza el, hanem avégett, hogy másnak vagy másoknak továbbadja. Az elkövetőnek erre a szándékára - az eset egyéb körülményei mellett - az átadott kábítószer mennyiségéből is következtetni lehet. A kábítószerrel kereskedés ezzel szemben haszonszerzés érdekében történő forgalomba hozatal. Magában foglal bármilyen tevékenységet, amely elősegíti a kábítószer eljuttatását a viszonteladóhoz, illetve a fogyasztóhoz, így pl. a kábítószer csomagolását, tárolását, szállítását, elosztását. A kereskedés mindig haszonszerzésre irányul, ilyen módon folyamatos jellegű tevékenységet takar, amely rendszeres, ismétlődő adásvételekből tevődik össze. Ha a terhelt jelentős mennyiség alsó határát sokszorososan meghaladó mennyiségre több éven keresztül folytat olyan tevékenységet, amelynek célja kábítószer kereskedelmi forgalomba hozatala, akkor kereskedést kell megállapítani (BH 2011. 159.) .A kábítószer kereskedőnek ismétlődően vásárolnia kell ahhoz, hogy a kábítószer tovább tudja értékesíteni. Erre tekintettel a kábítószernek kereskedés céljára történő megszerzése önmagában akkor is a kereskedés keretébe illeszkedő elkövetési magatartás, ha ahhoz többlet magatartás nem kapcsolódik. (1/2007. BJE.)

Jelen esetben az irányadó tényállás alapján a másodfokú bíróság álláspontja szerint ítéleti bizonyossággal csupán az állapítható meg, hogy a vádlottak egymás tevékenységéről tudva, szándékegységben egy jármű megvásárlása érdekében, annak ellenértékéért kábítószer és új pszichoaktív anyagot kínáltak a telefonos megbeszélésük alapján tartott személyes találkozó alkalmával, a kínálással a bűncselekmény befejezett szakba jutott. Jelen ügyben azonban olyan bizonyíték nem áll rendelkezésre, amely a többi elkövetési magatartás (kereskedés) megállapíthatóságát ítéleti bizonyossággal lehetővé tenné. A kábítószerrel kereskedéshez mint elkövetési magatartáshoz az elsőfokú bíróság csak olyan logikai következtetés alapján jutott, amelynek ténybeli alapjai hiányoznak. E körben nyomatékosan, de a teljesség igénye nélkül utal a másodfokú bíróság az I.r.vádlott ingatlanja vonatkozásában az áramfogyasztás alakulása tekintetében a szolgáltatótól beszerzett okirati bizonyítékokra, az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás szerint az I.r. vádlott által részben kereskedés céljából termesztett kábítószerek együttes mennyiségére (nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 77 %-a), illetőleg az I.r.vádlott ingatlanában tartott házkutatásról készült jegyzőkönyv adataira, miszerint kábítószer csomagolására, hígítására, adagolására szolgáló eszközöket nem foglaltak le.

A másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett azaz elsőfokú bíróság által az ítélet 31. oldal második bekezdésétől a 32. oldal első bekezdéséig rögzítettekkel, mely szerint az I.r. és II.r. vádlottak által a 3. számú tanúnak kínált és átadni megkísérelt anyagok részben kábítószernek, azaz amfetaminnak (speed) és 4-MEC-nek (kristály), illetve részben új pszichoaktív anyagnak (AKB48F-nek), a **I.r. vádlott** által saját fogyasztás céljából az otthonában tartott anyagok részben kábítószernek (kannabisz, marihuána, hasis), részben új pszichoaktív anyagnak (AKB48F, PB22 és 25I-NBOMe), míg a **II.r.** vádlott által saját fogyasztás céljából az otthonában és a személygépkocsijában tartott anyagok kábítószernek (kannabisz és 4-MEC) minősülnek. A másodfokú bíróság maradéktalanul osztotta az elsőfokú bíróságnak az ítélet 32. oldalának harmadik és negyedik bekezdésében rögzített álláspontját is, mely szerint az igazságügyi vegyészszakértő a **I.r.vádlottól** lefoglalt, **II.r.** vádlottal közösen a 3. sz. tanúnak kínált, majd átadni megkísérelt amfetamin és 4-MEC egy-egy intervallumon belül megadott tiszta hatóanyagtartalma közül nem a legalacsonyabb tiszta hatóanyag tartalmat figyelembe véve, a vádlottakra legkedvezőbb, hanem a hibahatárt figyelmen kívül hagyó kedvezőtlenebb értékkel számolt. Ennek alapján az elsőfokú

bíróság helyesen és indokoltan végezte el a számítást a lehetséges legkisebb amfetamin és 4-MEC bázissal, és helytállóan rögzítette a tényállásában, hogy az ekként végzett számítás alapján a két vádlott által kínált, majd átadni megkísérelt amfetamin tiszta hatóanyagtartalma a jelentős mennyiség alsó határának 60,2 %-a, a 4-MEC bázis pedig 60,46 %-a, azaz összesítve 120,66 %-a.

Fentiekre figyelemmel az I.r. és a II.r. vádlott terhére a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdése szerint minősülő társtettesként (kínálással elkövetett) kábítószer kereskedelem büntette, valamint a Btk. 184. § (1) bekezdésébe ütköző társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette állapítható meg kétséget kizáró módon.

Ezen túlmenően arra tekintettel, hogy a fent kifejtettek alapján a **I.r.** vádlott által az otthonában termesztett kábítószeres vonatkozásában - melyek együttes mennyisége nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 77 %-a -, míg a **II.r.** vádlott által saját fogyasztás céljából a személygépkocsijában és az otthonában tartott, valamint termesztett kábítószeres együttes mennyisége nem éri el a jelentős mennyiség alsó határát, annak 14,66 %-a - fentiek alapján csak azt lehetett kétséget kizáró módon megállapítani, hogy azokat I.r. és II.r. vádlott saját fogyasztás, nem pedig az azokkal való kereskedelem céljából termesztette, illetve tartotta, ezzel a magatartásukkal a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklás büntettét követték el.

Az 1/2007. BJE rendelkezéseire tekintettel az azonos tényállásba tartozó kereskedői típusú magatartások természetes egységet képeznek. Ugyancsak természetes egység, ha az elkövető folyamatosan különböző kábítószeresekre nézve követi el a cselekményét. A természetes egység szükségszerű következménye, hogy a részecselekményekhez kapcsolódó kábítószer mennyiségeket összegezni kell, s a bűncselekmény minősítése szempontjából az összemennyiség az irányadó (5/1998. BJE. 2. pontja).

Fentiekből értelemszerűen következik, hogy a vádlottak otthonában saját fogyasztás céljából termesztett/tartott és lefoglalt, illetve a II.r.vádlott által tudottan az I.r.vádlott hátizsákjában a korábbi kínálást követően átadás céljából tartott és a rendőri intézkedés során lefoglalt kábítószeresekkel kapcsolatosan megvalósult különböző törvényi tényállásokban szabályozott elkövetési magatartások (a birtokló és a terjesztői típusú magatartások) nem törvényi egységet, hanem valós anyagi halmazatot alkotnak. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és **I.r.** és **II.r.** vádlottak cselekményeit a Btk. 176. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntettének, a Btk. 178. § (1) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklás büntettének és a Btk. 184. § (1) bekezdésébe ütköző társtettesként elkövetett új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettének minősítette.

A vádlottak és védőik enyhítésre irányuló fellebbezése alapos.

A büntetés kiszabása során az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket nagyrészt megfelelően vette számba, azonban tévedett, amikor enyhítő körülményként értékelte II.r. vádlott vonatkozásában a büntetlen előéletet. A másodfokú bíróság által kiegészített tényállás személyi részében feltüntetett elítélések ugyanis cáfolják ezt a megállapítást, a II.r.vádlott büntetett előéletét értelemszerűen súlyosító körülményként kell értékelni. Az elsőfokú bíróság az enyhítő körülmények között helyesen tüntette fel, hogy a vádlottak kiskorú gyermekek eltartásáról gondoskodnak, megfelelően értékelte a bűncselekmények elkövetése óta bekövetkezett időmúlást, az I.r.vádlott vonatkozásában azt, hogy részbeni, bűnösségre is kiterjedő beismerő vallomást tett. Ez egyebekben a II.r.vádlott vonatkozásában is enyhítő körülményként értékelendő, hiszen a kábítószer birtoklását ő

is elismerte. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor sem, amikor az I.r. vádlott vonatkozásában enyhítő körülményként értékelte, hogy a bűncselekmények elkövetésekor kábítószer függő volt.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban további enyhítő körülmény, hogy a vádlottak terhére rótt bűncselekmény minősítése változott, kereskedés helyett a kábítószer kínálása volt ítéleti bizonyossága megállapítható. A kínálás elkövetési magatartása kevésbé veszélyes a társadalomra, mint a forgalomba hozatal, vagy a kereskedés. További enyhítő körülmény mindkettőjük vonatkozásában, hogy az általuk a 3. sz. tanúnak kínált és átadni megkísérelt kábítószeres együttes mennyisége a jelentős mennyiség alsó határát alig haladta meg, annak 120,66 %-a volt. Az I.r. vádlott javára értékelte a másodfokú bíróság azt is, hogy a cselekmény elkövetése óta a nyilvános ülésen tapasztaltak alapján kétséget kizáró módon gyökeresen változtatott addigi életmódján, rendezett családi körülmények között él, ugyanez állapítható meg a II.r. vádlott esetében is. A másodfokú bíróság - a II.r.vádlott büntetett előéletén kívül - nem észlelt olyan súlyosító körülményt egyik vádlott esetében sem, amit az elsőfokú bíróság ne értékel volna.

Fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 5 évre, míg a II.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát a Btk. 82. § (2) bekezdés b.) pontjában írt enyhítő szakasz alkalmazásával 3 év 6 hónapra enyhítette, mert úgy ítélte meg, hogy az ekként meghatározott tartamú szabadságvesztések az ítélet belső arányosságát a szükséges mértékben biztosítják, és a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok elérését is megfelelően szolgálják. A másodfokú bíróság a fent hivatkozott további enyhítő körülményekre tekintettel a Btk. 35. § (2) bekezdésének felhívásával mindkét vádlott vonatkozásában eggyel enyhébb végrehajtási fokozatot állapított meg, a Btk. 37. § (3) bekezdés a.) pont ad) alpontjában meghatározott fegyház helyett börtönben rendelte végrehajtani a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetéseket.

A másodfokú bíróság rögzíti, hogy **I.r.** vádlott tartózkodási helye: ...

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék 13.B.18/2016/67. számú ítéletét a Be. 606. § (1) és (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint részben megváltoztatta, míg az egyéb törvényes rendelkezéseit helybenhagyta a Be. 605. § (1) bekezdése alapján azzal, hogy az ítélet fejrészában a 2016. június hó 07., 2016. június hó 09., 2016. augusztus hó 31., 2016. szeptember hó 29., 2016. november hó 23., 2017. hó január hó 25., valamint a 2017. március hó 3. napok feltüntetését mellőzi a tárgyalási napok felsorolásából, tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság a 2017. május hó 31. napján tartott tárgyaláson az addig eljárást megismételte.

Budapest, 2019. május 29.

. Török Zsolt s.k.
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette s.k.
előadó bíró

. Szabó Éva s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 13.B.18/2016/67. számú ítélete a rendelkező részben írt változtatásokkal **I.r.** és **II.r.** vádlottak tekintetében jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2019. május 29.

. Török Zsolt s.k.
a tanács elnöke